

ת"ד 4494/10/20 - מדינת ישראל נגד צבי שאור

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 4494-10-20 מדינת ישראל נ' שאור
תיק חיצוני: 532310/2020
בפני כבוד השופט אור לרנר
מאשימה מדינת ישראל
נגד צבי שאור
נאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש ונגרם נזק לרכוש וכן אי ציות לתמרור 301 בצומת (האט ותן זכות קדימה).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, בתאריך 20.8.20 בסמוך לשעה 14:10 הוא פנה שמאלה מרחוב הסנה לרחוב דרך הים תוך שחצה באלכסון שני נתיבים, חסם את דרכו של אופנוע שנסע בדרך הים והתנגש בו. כתוצאה מההתנגשות החליק האופנוע ופגע בחלק האחורי של רכב שחנה בצד ימין של הכביש ונגרמה לרוכב האופנוע, מר ח' ע' (להלן: "הנפגע"), חבלה של ממש - שבר בימלאולרי בקרסול ימין. כן נגרמו נזקים לרכבים המעורבים.

להשלמת התמונה יש לציין כי תיקון כתב האישום בא במסגרת הסדר טיעון בו הסכימו הצדדים בנוסף, כי המאשימה תבקש להשית על הנאשם פסילה שלא תפחת מפסילת המינימום ואילו הנאשם יוכל לטעון כי אין להשית עליו פסילה בכלל.

ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם את פסילת המינימום, פסילה על תנאי וקנס והפנתה לחומרת העבירות ולתוצאת התאונה.

ב"כ הנאשם ביקש הימנע מפסילת הנאשם והפנה לעברו הנקי של הנאשם, הנוהג משנת 1968 וכן לנסיבות האישיות-מחלתו שלו, מצבה של אשתו ומצבה של בתו (ואף הוגשו מסמכים - להלן יסומנו יחדיו נ/1). כן ביקש לתת משקל לרשלנות התורמת (כך לטענתו), של רוכב האופנוע.

הנאשם עצמו ביקש את התחשבות בית המשפט ופירט את נסיבותיו האישיות, מצבה של בתו בה הוא מטפל באופן רציף ומצבה של אשתו.

דין והכרעה

עמוד 1

דומה כי אין צורך להכביר מילים בדבר חומרתן של עבירות התעבורה בכלל ובפרט אלה שגורמות לתאונות דרכים, כתוצאה מחוסר תשומת לב של הנהג. העבירות בהן הורשע הנאשם פוגעות בערכים המוגנים של שמירה על שלומו וביטחונו של הציבור בכלל ועל חיי ציבור המשתמשים בדרך בפרט.

חוסר הזהירות של נאשם אינו שולי אלא משמעותי והפגיעה שנגרמה גם היא משמעותית. לא ניתן לקבל את טענות ב"כ הנאשם בנוגע לרשלנות תורמת של רוכב האופנוע, לא הוצגו שום ראיות בעניין וממילא על בית המשפט להישאר בתוך דלת אמותיו של כתב האישום ולא לחרוג ממנו אלא בהתמלא התנאים הקבועים בחוק. ר' לדוגמא ע"פ 4927/14 חנונה נ' מדינת ישראל (21.1.15):

"אם כן, משהודה הנאשם בעובדות כתב האישום, משקף כתב האישום את הסכמת הצדדים לאמור בו, והדברים אף מקבילים משנה תוקף משהודה הנאשם בעובדות כתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון עמו, במהלכו ניתנה לו ההזדמנות לשאת ולתת, תוך השפעה על עיצוב נוסח כתב האישום. משכך, וכפי שציינתי בעניין ח'טיב, כל חזרה מן ההסכמה בקשר עם עובדות ונסיבות ביצוע העבירה, שינוי שלה או הוספה לה, נדרשים לעמוד בתנאיו המחמירים של סעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין: כי יהיה זה באישור בית המשפט, ובמקרים שבהם לא היתה לנאשם האפשרות לטעון את הטענה בשלב בירור האשמה או במקרים שבהן הוכחת אותן הנסיבות דרושה על-מנת למנוע עיוות דין" (שם בסיפא של פסקה 55).

עוד יש לקחת בחשבון בעת גזירת עונשו של הנאשם, כי בגין העבירות בהן הואשם קיימת פסילת מינימום של 3 חודשים ממנה ניתן לסטות רק בגין נסיבות מיוחדות שיירשמו.

צודקת ב"כ המאשימה באשר למתחם הענישה ההולם בגין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובהינתן הפגיעה בערכים המוגנים ורמת הענישה הנוהגת.

יחד עם זאת, בשקלול כל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מצאתי כי התקיימו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מפסילת המינימום.

כאמור לעיל, הנאשם נוהג מאז שנת 1968 ואין לחובתו הרשעות קודמות. הווה אומר שהנאשם נהג למעלה מ-50 שנים, מבלי שביצע אף עבירה, בטרם היה מעורב באירוע שבנדון.

בנוסף, מצאתי להתחשב במצב הרפואי של נאשם, המחלה בה חלה לפני כ-5 שנים, אשר נכון להיום נמצאת בהפוגה אך קיים חשש תמידי שתחזור (ר' המסמכים הרפואיים הנוגעים אליו מתוך נ/1).

כן יש להתחשב במצבה של אשת הנאשם כפי העולה מטענות בא-כוחו, דבריו של הנאשם עצמו והמסמכים הרפואיים שהוצגו בעניינה (חלק מנ/1).

עוד יש לקחת בחשבון את מצבה המורכב של בתו של הנאשם והטיפול התמידי והרצוף שהנאשם נדרש לו (ר' מתוך נ/1 טופס ויתור סודיות החלטת בית המשפט לענייני משפחה ואישור הזכאות המוסד לביטוח לאומי).

מכל הטעמים האמורים (מבלי לפרט יתר על המידה על מנת שלא לפגוע בפרטיות הנאשם ומשפחתו), מצאתי כי התקיימו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מפסילת המינימום.

אשר על כן, הנני גוזר על הנאשם כדלקמן:

- אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 2000 ש"ח.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 15.08.2021 ובכל 15 בחודש שאחריו.

המזכירות תשלח לנאשם שוברי תשלום בהתאם.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 2 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

המזכירות תשלח לנאשם ולצדדים עותק מגזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"א, 16 יוני 2021, בהעדר הצדדים.